

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การทบทวนและตรวจสอบคำสั่งทางปกครองของ
เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
ชื่อผู้เขียน : นายกฤตย์ ใจคง
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา : 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. อาจารย์ ดร. สถาพร สระมาลีย์ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ธีระ สิงห์พันธุ์

จากการศึกษาพบว่า การอุทธรณ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ขาดความชัดเจน ไม่เป็นเอกภาพและไม่สามารถคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ได้อย่างแท้จริง เนื่องจากการอุทธรณ์เป็นการบังคับมิได้เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง นอกจากนี้ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวยังไม่มีการแบ่งแยกระหว่างการอุทธรณ์ในระบบบังคับบัญชากับระบบควบคุมกำกับ ส่วนการอุทธรณ์ในกรณีของความรับผิดชอบละเมิดและสัญญาทางปกครอง พบว่าพระราชบัญญัติวิธีการปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ยังขาดความชัดเจนในหลักเกณฑ์ว่าจะต้องมีการอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองก่อนหรือไม่ ซึ่งรวมถึงคำสั่งอันเนื่องมาจากการบวนการทางสัญญาการปกครอง และกระบวนการใช้คำสั่งใหม่ทดแทนในกรณีความรับผิดชอบของรัฐด้วย

ในส่วนของการพิจารณาใหม่ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 พบว่ายังขาดความชัดเจน ทั้งในด้านแนวคิดและบทบัญญัติของกฎหมาย รวมทั้งการตีความ การใช้บังคับทางกฎหมาย ซึ่งโดยเนื้อหาของการพิจารณาเรื่องทางปกครองต้องคำนึงถึงหลักความมั่นคงทางกฎหมายของคำสั่งและหลักความเชื่อสุจริตประกอบกัน ฉะนั้น การกำหนดให้การพิจารณาใหม่ทำได้เมื่อพ้นกำหนดอุทธรณ์ไม่เป็นไปตามหลักการดังกล่าวและจะก่อให้เกิดการขัดกันของคำวินิจฉัยขององค์กรวินิจัยข้อพิพาท ส่วนในการกำหนดเหตุแห่ง

การพิจารณาใหม่ในพระราชบัญญัตินี้ที่กำหนดให้เจ้าหน้าที่ที่ไม่มีอำนาจเป็นเหตุหนึ่งในการขอพิจารณาใหม่ไม่สอดคล้องกับหลักเรื่องผลของคำสั่งทางปกครองที่มีผลเปรียบเสมือนเป็นโมฆะและคำสั่งที่ไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้ยังพบว่าความไม่ชัดเจนของการพิจารณาใหม่กฎหมายไม่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่าให้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ใดซึ่งต่างจากการอุทธรณ์ อนึ่งความไม่ชัดเจนของแนวคิดทางด้านสถานะทางกฎหมายของคำสั่งอันเนื่องมาจากการพิจารณาใหม่ว่าเป็นคำสั่งการปกครองหรือไม่ ซึ่งสิ่งนี้จะส่งผลกระทบต่อสถานะในกระบวนการพิจารณาใหม่อีกด้วย ยิ่งกว่านั้นจากการศึกษายังพบว่า การตีความซึ่งนำเอาหลักการพิจารณาใหม่ไปปะปนกับการยกเลิกเพิกถอน โดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองเป็นคนละกระบวนการ

โดยภาพรวมของการศึกษานี้ การทบทวนและตรวจสอบคำสั่งทางปกครองโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองตามที่มีอยู่ในกฎหมายปัจจุบันยังขาดความสมบูรณ์ในด้านความชัดเจนของแนวคิดและบทบัญญัติของกฎหมาย รวมทั้งการตีความกฎหมายของกระบวนการอุทธรณ์และการพิจารณาใหม่ ซึ่งยังไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายปกครองที่ต้องการคุ้มครองสิทธิของประชาชนและก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินการของฝ่ายปกครอง

ABSTRACT

TE 165530

Thesis Title : Reconsidering and Verifying Administrative
Jurisdictional Decisions

Student's Name : Mr. Krit Jaikong

Degree : Master of Laws

Academic Year : 2004

Advisory Committee :

1. Dr. Sathaporn Samalee Chairperson
2. Assoc. Prof. Theera Singhapan

The thesis found that the appellate procedure as written in the Administrative Procedure Act B.E. 2539 is ambiguous and not unified, because the appellate procedure becomes a forceful or compulsory act, instead of a remedial process for the parties concerned. In addition, the Administrative Procedure Act B.E. 2539 does not divide appellate procedures in authority command from authoritative control. In the case of wrongful acts and administrative contracts, this Act does not state precisely or provide an explanation of the fundamental reasons for an appellate procedure against administrative authorities. The ambiguity in the appellate procedure also includes the determination of administrative contracts and the remedial processes for damages caused by wrongful acts.

Additionally, the thesis found that the elementary concept of interrogation and the construction of the statutes in this Act are not fair to the parties concerned

for the reason that administrative interrogation is relevant to the principle of acting in good faith. The evidence found in this thesis is that whenever reconsidering de novo hearings, administrative authorities are not able to do so impartially. The inability to reconsider a de novo hearing renders this provision null and void or an imperfect determination. Another finding of an unclear reconsideration in this Act is the place to reconsider administrative decisions. For the appeal court, the places to receive appellate issues are formulated clearly. The significant finding pertaining to this Act is that the legal status of administrative reconsiderations is a vague administrative directive. The construction of the act about reviewing procedures is interpreted in the same sense as an action of cancellation. In legal fact, reconsidering procedures and acts of cancellation are not alike.

In summary, the appellate procedure for reconsidering a de novo hearing and verifying administrative jurisdictional decisions in the Administrative Procedure Act B.E. 2539 are not clear in their legal concepts, the provisions enacted by law and the construction of statutes. The appellate procedures and the processes for reconsideration are not fair to the parties concerned in regard to the preservation of impartiality and the securing of justice within Thai society.